

Sinds
1992

Jaarverslag VHC 2022

Woord vooraf

Vriendschapsband Haarlemmermeer - Cebu viert in 2022 haar 30-jarig bestaan.

2022 is een bijzonder jaar voor Vriendschapsband Haarlemmermeer – Cebu (VHC).

De Vriendschapsband bestaat namelijk 30 jaar. Het bestuur heeft gemeend naar aanleiding van het 30-jarig bestaan van VHC deze keer een aantal bijzondere projecten in het zonnetje te zetten.

Het bestuur heeft dit gedaan door een donatie te geven aan een tiental projecten in Metro Cebu. Tijdens haar bezoek aan Cebu, eind november, heeft het bestuur kennis kunnen nemen van de activiteiten en inzet die door zo velen in Cebu wordt gedaan in het belang van vaak de allerarmsten. In dit jaarverslag kunt u o.a. lezen over de activiteiten binnen de verschillende projecten.

Verder is er vanaf 26 oktober 2022, zes weken lang, een pagina op de site "HCNieuws.nl" en in het Witte Weekblad verschenen, met een overzicht van de activiteiten die in de afgelopen dertig jaar door VHC zijn ondersteund. Ook in het businessblad "Hmore" is uitgebreid aandacht geschonken aan VHC.

Op 14 december verscheen in HCNieuws.nl onder de titel "Lichtpuntje in het donker" een uitvoerig verslag over de projecten "Light of Hope" en "Core Drops".

Aan het eind van dit jaarverslag vindt u deze pagina's nogmaals terug.

De jaarrekening 2022 vindt u, voorzien van een samenstellingsverklaring van de accountant, zodra deze is afgegeven op onze website: www.vhc-vriendschapsband.nl

Namens het bestuur,
Henk Koning
Voorzitter VHC

gemeente
Haarlemmermeer

Inhoudsopgave

ERUF	4
JPIC-IDC	5
MYCEBU	7
LIGHT OF HOPE	8
CORE DROPS	9
PADS	10
BATANG PINANGGA	11
RAFI	12
MAHIGA RIVER	12
MICROKREDIETEN	14
CLUB VAN 100	14
HABITAT	15
KAMAGAYAN SHOEPERHERO'S	15
CHILDREN OF ASIA	16
URBAN GARDENING (Jacuplan / Pagtambayáyong)	16
CCMC -AED'S	18
SMILE	18
FORGE	20
KINDERBIJBELS VOOR AARTSBISSCHOP PALMA	21
BEGROTING 2023	22
HCNIEUWS.NL / WITTE WEEKBLAD / HMORE	23

VOORAF

Dit jaarverslag begint met de beschrijving van drie belangrijke activiteiten van VHC. Het gaat om de projecten “ERUF” en “JPIC”. Dit zijn projecten waar de gemeente Haarlemmermeer geoormerkte budgetten voor heeft vastgesteld. Daarnaast is een tiental jaar geleden “My Cebu” gestart, een uitwisselingsprogramma tussen jongeren uit Haarlemmermeer en uit Cebu City. De kern van de projecten ERUF en MyCebu is kennisuitwisseling, kennis maken met elkaars culturen, mogelijkheden en opvattingen.

JPIC is een project waarbij aan kinderen die op of nabij de vuilnisbelt van Cebu City wonen, goed onderwijs wordt aangeboden.

Vervolgens, zoals in de inleiding reeds is aangegeven, volgt een overzicht van projecten die vooral de laatste tien jaar binnen VHC een belangrijke rol hebben gespeeld.

ERUF (EMERGENCY RESCUE UNIT FOUNDATION)

ERUF is een particuliere Brandweer en Ambulance organisatie in Metro Cebu. Vanaf het begin van de stedenband, later vriendschapsband genoemd, was er al contact tussen de Brandweer en Ambulancedienst van de gemeente Haarlemmermeer, nu Veiligheidsregio Kennemerland (VRK) met ERUF.

In dit contact ging het allereerst over uitwisseling van kennis. Kennis ten aanzien van brandbestrijding en medisch handelen van ambulancepersoneel. Successievelijk werden er ook ambulances en brandweerwagens verscheept naar Cebu. Dit bracht met zich mee dat er ook kennisoverdracht plaats moest vinden voor het onderhoud van het wagenpark.

Kennisoverdracht

Vanaf het begin zijn er tal van trainingen door medewerkers van de veiligheidsregio gegeven aan staf en personeel van ERUF. Zo zijn er trainingen gegeven in PHTLS en PALS (Pre Hospital Trauma Life Support en Pediatric Advanced Life Support). In Cebu City schieten de laatste

jaren wolkenkrabbers als paddenstoelen uit de grond. Door genoemde hoge gebouwen in Cebu City en het bergachtige achterland van Cebu, was een cursus “hulpverlening op hoogte” gewenst. Personeel van ERUF heeft hiervoor o.a. een Rope Rescue Training gevolgd in België. Later, in 2019, heeft een tweetal VRK-instructeurs in het nieuwe ERUF trainingscentrum vervollessen gegeven volgens het “Train de trainer” principe.

Materieel

In het begin zijn verschillende ziekenauto's en brandweerwagens, waaronder 1 bijzondere “fourwheeldrive” auto, richting Cebu verscheept.

Het doel was om ERUF te voorzien van betrouwbaar materiaal. Om de 2 jaar gingen monteurs van de brandweer Haarlemmermeer naar Cebu om samen met monteurs van ERUF-onderhoud te plegen aan het wagenpark. Monteurs van ERUF krijgen zo de nodige kennis t.a.v. het onderhoud. De laatste jaren is besloten om geen materieel meer richting ERUF te versturen.

Op de Filipijnen rijden voornamelijk auto's die in Azië gemaakt worden. Onderdelen voor Amerikaanse- of Europese auto's zijn daar moeilijk te krijgen, vandaar dat ERUF, wat betreft ambulances, overgestapt is naar een Aziatisch merk. De brandweerwagens die geschonken zijn, worden nog steeds door ERUF gebruikt, dit vanwege de kwaliteit en capaciteit van deze auto's. Naast rijdend materieel gingen er ook aanvullingen voor de inventaris van de ambulances en brandweerauto's richting ERUF. Daarnaast zijn er ook brandweerpakken, een noodaggregaat (nodig tijdens rampenbestrijding), enkele AED's en beschermende kleding gedurende de Covid 19 pandemie geschonken.

Nieuwe activiteiten.

Tijdens één van de bezoeken die ERUF-medewerkers in 2018 aan Haarlemmermeer brachten, kwamen ze in aanraking met de jeugdbrandweer van Haarlemmermeer. Dit heeft er toe geleid dat ERUF gestart is met een "Junior Firefighter" programma. Jongeren tussen de 16 en 18 jaar wordt geleerd hoe ze branden moeten bestrijden, hoe ze eerste hulp kunnen verlenen en hoe ze de verschillende risico's binnen de wijk kunnen verminderen. Zoals: zijn er voldoende gemarkeerde vluchtroutes en brandblussers binnen de wijk. Daar waar nodig zetten de jongeren op strategische plekken grote tonnen water neer om zo een beginnende brand te kunnen blussen.

JPIC-IDC (JUSTICE PEACE AND INTEGRITY OF CREATION-INTEGRATED DEVELOPMENT CENTER, INC.)

JPIC is een organisatie die een tweetal basisscholen, gelegen op of vlakbij de enorme vuilnisbelt van Cebu, ondersteunt.

In het begin werd van het bedrag dat VHC doneerde een aantal leerkrachten betaald. Maar rond 2014 is in overleg met JPIC besloten om voortaan de donatie te besteden aan "Scholar-

ships". Het voordeel van deze omzetting is dat een bedrag gekoppeld wordt aan de ontwikkeling van een kind en het dus mogelijk wordt dit kind tot aan de Universiteit te ondersteunen in zijn of haar ontwikkeling. Ieder jaar maken tussen de 150 tot 200 kinderen gebruik van deze mogelijkheid. Dat betekent dat zo'n 6000 kinderen in de afgelopen jaren door VHC zijn ondersteund.

Wat dit teweeg kan brengen kunt u lezen uit de verslagen van Jessa en Mellinie

Mellinie Rose Ylanan, JPIC-IDC Scholar

"My name is Mellinie Rose Ylanan. I am 22 years old from Inayawan, Cebu City. I am a graduating student from the University of Cebu main campus taking up Bachelor in Elementary Education.

The primary source of income of my family is my father's work which is wood crafting, while my mother is a full-time housewife. I have two brothers and two sisters.

I became a beneficiary of this scholarship of VHC through JPIC-IDC when I was in the elementary level and I am very thankful then and until now since this scholarship really helps me a lot by supplying for my school needs. And most importantly, the opportunity given to children to finish their higher education.

In my college years, I have faced trials and challenges in financial matters because when I had

entered the university, there were a lot of fees to be paid in school such as miscellaneous and tuition fees. But through this scholarship granted, I was able to meet my needs in school especially for my school projects in which I was given refund for the expenses I have incurred.

We are indeed motivated to finish our education because of their help and the promise that the

scholarship offers. Yes, we face a lot of trials, but we are strongly encouraged to finish school because there are people who continuously help us and it is a great opportunity for us to keep our promises for the school and to the scholarship program.

After graduating from my course, I plan to have a review in preparation for the Teacher's Licensure Examination. Hopefully next year, I will pass the exam and achieve my goal to become a full-fledged teacher.

But, if there are other opportunities, I will grab them for me to enhance my skills and my talents

as well. Also, these could be opportunities for me to use my abilities to help other people and to give back to others.

Thank you to VHC and JPIC-IDC for the opportunity given to me to be a part of this scholarship program. I am so blessed and honored to be a beneficiary of this project. Thank you for your generosity which helps me a lot to complete my higher years and to achieve my goal someday. May God bless you.

Jessa Mae Atilio, JPIC-IDC Scholar

"My name is Jessa Mae Atilio, 23 years old, from Inayawan Cebu City. My father works as garbage collector and my mother owns a small store selling essential goods such as rice and canned goods. I have four siblings-- 3 older brothers and 1 younger brother.

Currently, I am a fourth year college student taking up Bachelor of Science in Management Accounting and I will be graduating this coming July 2022.

I was one of the sponsored children in Inayawan under the VHC funding support from elementary to senior high school and a JPIC-IDC working scholar throughout my college years. The scholarship provided me with financial help through school fees, school bags, school supplies, transportation allowance every quarter or every semester.

With all the help that I have received, I was able to maintain my grades and was chosen to be one of the working scholars of JPIC for four years. I have received financial assistance for tuition fees every semester, and transportation and meal allowance every month.

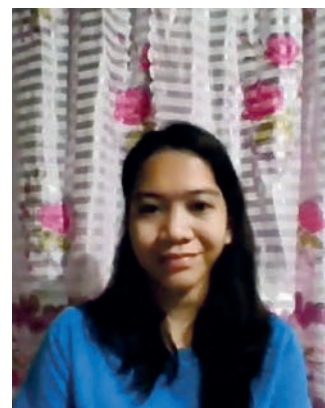
Apart from the financial assistance, one of the best things I have received is the gift of friends and the experiences I have gained which will truly help me in my journey. So, having this privilege has indeed help me finish my studies with ease.

Being in a family where the income of my parents is just enough for our daily needs, it is really a challenge to pay for all the school fees and projects. There were instances when I had to miss classes due to lack of transportation allowance. Before when I was not yet part of this scholarship program, my parents used to borrow money with high interest rates just so I could attend my classes and

pay my school obligations. And when I became a recipient of this scholarship, VHC and JPIC-IDC have greatly helped me and my family.

Now that I am in my fourth year and waiting for our graduation, I plan to look for a job first so that I can help my parents with the household expenses as well as my brother's education. When I have enough money saved, I plan to take the Certified Management Accountant Licensure Examination or take any course related to Arts. Also, it has been my dream to own a business and help other children succeed in life just like how VHC and JPIC-IDC have helped me.

I sincerely express my gratitude to VHC for all the assistance you provided not only to me but also my family and community as a whole. I am immensely grateful to be one of the sponsored children as it helps me pursue my goals in life. I hope that more children will be given the opportunity to pursue their dreams, too. Indeed, poverty is and should not be hindrance to success. Thank you!

MY CEBU

MyCebu is een uitwisselingsprogramma voor jongeren uit Haarlemmermeer en uit Cebu City. Het is een tweejarig programma: in de even jaren gaan jongeren uit Haarlemmermeer naar Cebu.

Zij worden daar opgevangen in gastgezinnen van een jongere uit Cebu. Gedurende hun verblijf op Cebu trekken de jongeren samen op.

In de oneven jaren komen de jongeren uit de gastgezinnen op Cebu naar Haarlemmermeer. Daar worden ze opgevangen in gastgezinnen van jongeren uit Nederland. Een voordeel van zo'n tweejarig programma is dat jongeren elkaar beter leren kennen.

Haarlemmermeerse jongeren op Cebu

Jongeren uit Haarlemmermeer die naar Cebu gaan krijgen alvorens de oversteek te maken gedurende een jaar een heel programma voorgeschoteld. Naast kennismakings-weekenden worden er gezamenlijke sponsoractiviteiten georganiseerd om zo hun reis te kunnen bekostigen. Ook krijgen de jongeren voorlichting over de "do's en don'ts" van Cebu. Gedurende de drie weken dat de jongeren op Cebu verblijven maken ze kennis met twee gastgezinnen. Er gaan altijd twee jongeren samen naar hetzelfde gastgezin.

Voor veel jongeren is een verblijf op Cebu een ware cultuurschok: "In je eentje in een ver land op stap, slapen bij mensen thuis die je nooit eerder hebt gezien en dan ook nog drie keer per dag rijst". De jongeren doen een bijzondere ervaring op: "Eén voor het leven".

Tijdens hun verblijf is het de bedoeling dat ze in aanraking komen met de bevolking.

Om dit te vergemakkelijken worden er tijdens hun verblijf allerlei activiteiten georganiseerd. Bijvoorbeeld een aantal dagen helpen in een kindertehuis, mee helpen met bouwen en het opknappen en schilderen van woningen.

Natuurlijk is er ook tijd voor ontspanning.

Cebuaanse jongeren in Haarlemmermeer

Jongeren uit Cebu komen twee weken naar Haarlemmermeer. Samen met Nederlandse jongeren brengen ze een bezoek aan een aantal projecten met als thema; "Handen uit de mouwen."

Bijvoorbeeld "Koken voor daklozen, helpen op een zorgboerderij, oefenen met de brandweer en een fietsdiploma halen".

Als de Cebuaanse jongeren eenmaal terug zijn op Cebu ontwikkelen ze daar een eigen project in de wijken waar ze wonen. Een belangrijk thema is "Hoe houden we onze omgeving schoon en wat doen we met al dat plastic afval".

LIGHT OF HOPE

Light of Hope is een NGO die minder bevoorrechten in Cebu van elektriciteit voorziet. Vrijdag 25 november gaat VHC op pad met mannen van Light of Hope. In de wijk Pulangbato, gelegen aan de rivier Butuanon, worden op één van de hutjes gelegen op de linkeroever van de rivier een zonnepaneel, een accu en twee lampen geïnstalleerd.

Onze voettocht begint bij een nabij gelegen parkeerplaats. Zodra we de grote weg verlaten, lopen we op een modderig pad richting de rivier. Een smalle brug leidt ons naar de overkant van de rivier die hier tussen bergachtig gebied stroomt. De oever is bedekt met bomen en struiken. Er is op dit moment bijna geen water in de rivier. Wat meteen opvalt is dat aan beide zijden van de rivier 6 meter hoge beschoeiingen van beton zijn opgetrokken, die ongeveer 40 centimeter breed zijn.

Op een van deze smalle randen lopen we achter elkaar richting de bewoners van Pulangbato. Voor ons lopen medewerkers van Light of Hope, één een zonnepaneel op de schouder, een ander draagt de overige materialen. De betonnen rand is af en toe overwoekerd door gras en beplanting. Voor ons voelt het soms als balanceren op een smal koord.

Na een kwartier lopen zijn we op de plaats van bestemming. Op een open plek van zo'n 15 meter breed verschijnt er een enorme muur die wel tien meter hoog is. De muur is neergezet door een projectontwikkelaar. Achter de muur verscheen een compound, een leefgemeenschap, voor de "rijken" van Cebu. Tegen de muur hangt van bovenaf een ladder. Een ladder die de bewoners gebruiken om te vluchten als het water in de rivier zo hoog staat dat het over de beschoeiing heen

stroomt. Je kan het je niet voorstellen, maar het water komt dan op z'n minst 8 tot wel 12 meter hoog.

Voordat we tot de installatie overgaan horen we dat tijdens de tyfoon Odette (eind 2021) heel Cebu gedurende twee tot drie maanden niet kon beschikken over elektriciteit of schoon water. Behalve bij enkele bewoners van Pulangton, zij hadden al een zonnepaneel op hun dak. Zij beschikken dus wel over elektriciteit. Bovendien is er in deze gemeenschap een bron die de bewoners schoon water levert. Het gevolg was dat bewoners van de compound hier hun telefoons kwamen opladen en de was kwamen doen.

Van de open plek lopen we naar een hutje in aanbouw, ongeveer twee bij drie meter groot. Het skelet en het dak van de hut zijn af. Ook is er al een plankje gemonteerd waarop de accu komt te staan. Het gaat hier om het laatste ontwerp van Light of Hope. Een accu in de vorm van een handige maat gereedschapskist, zodat die bij hoog water meegenomen kan worden. En dan gaat het

aansluiten rap. Het zonnepaneel wordt op het dak gelegd, de draden voor de aansluiting worden uitgerold en aangesloten op de "gereedschapskist". Dan nog twee snoeren met elk een schakelaar en een lamp aansluiten en het grote moment is aangebroken.... "LIGHT"

Met het installeren van zonnepanelen bij deze bewoners wordt een tweeledig doel bereikt. Het is een vorm van schone energie die bijdraagt aan de oplossing van de klimaatverandering en het verbetert de leefomstandigheden van deze bewoners enorm. De bewoners worden op den duur eigenaar van het zonnepaneel en de daarbij horende accu en verlichting. Hiervoor betalen ze drie jaar lang 10 peso per dag, dat is ongeveer 16 cent per dag, per maand zo'n 5 euro. Door ook de mogelijkheid van opladen van telefoons voor een bescheiden bedrag aan te bieden aan mede dorpsbewoners, brengen ze zo hun maandlasten weer omlaag.

CORE DROPS

Sinds 1992 heeft, Tisa mede dankzij een donatie van VHC, in de wijk een uitstekend werkend waternet, "Core Drops" geheten. Het netwerk is gebouwd en wordt onderhouden door KAPAI.

Ten gevolge van tyfoon Odette en de daarop volgende COVID pandemie is KAPAI een "Water Refilling Station" begonnen.

In een garage van één van de leden van KAPAI staat een uiterst moderne installatie. De installatie bestaat uit twee grote containers waar het

water gezuiverd wordt met behulp van houtskool. Tegenover deze containers is een aanrecht waarop twee kranen zijn gemonteerd. De bewoners komen met hun flessen van vijf gallon, ongeveer 20 liter, naar het vulstation. Ze betalen 20 peso, ongeveer 35 cent voor 20 liter. Naast de 5 gallon flessen verkopen ze ook kleine flesjes van een halve liter met een sticker erop met hun eigen logo. Op de vraag of het vullen niet veel tijd kost, volgt meteen een demonstratie. Dop van de fles, blik op de klok, kraan open en vullen maar. Binnen de minuut is de fles tot de nok toe vol en wordt de dop er weer op geseald.

PADS (PHILIPPINE ACCESSIBLE DISABILITY SERVICES)

PADS is een NGO die gehandicapten volwaardig wil laten functioneren in de maatschappij.

Onder één van de drie bruggen tussen Cebu City en Mactan Island, een eiland gelegen tegenover Cebu City, ontmoeten we de leden en bestuur van PADS. Eén van de activiteiten van PADS is om gehandicapten te activeren in het beoefenen van "Drakenboot races". Deze sport van drakenboot races heeft zijn wortels in een oud volksritueel van strijdende dorpelingen, dat 2000 jaar teruggaat in heel Zuid-China. Zelfs terug tot de originele spelen van Olympia in het oude Griekenland.

Zittend op plastic stoelen in de openlucht maken we kennis met de roeiers van de Drakenboten. De roeiers, sommige missen een been, andere zijn kreupel, blind of doof, hebben in november 4 gouden medailles gewonnen in een "Dragonboat Race" in de USA. De wedstrijden worden gehouden in boten van de organisatie. Elk team krijgt vlak voor de wedstrijd een boot toegewezen. Het enige dat de deelnemers wel moeten meenemen zijn hun eigen peddels.

Onze bijeenkomst begint met een officieel gedeelte. Na de toespraken komen de verhalen los. Op de eerste rij van de bijeenkomst zit een boom van een kerel, zijn armen zijn enorm gespierd. En hij is nou niet bepaald de lichtste van de deelnemers. Hij zit dan ook achter in de boot zodat hij met zijn gewicht de boot aan de voorkant iets optilt. Het tempo van de roeiers wordt aangegeven door het slaan op een trom. Het ritme wordt geslagen door een jonge, kleine slanke vrouw. Bij navraag blijkt dat ze een goed tempo kan slaan en de roeiers goed weet aan te moedigen. Zij is de vrouw van de voorzitter van PADS. In het dagelijks leven zijn beiden verpleegkundige.

Tijdens de pandemie mochten verpleegkundigen niet naar huis. Ze moesten 24 uur per dag in het ziekenhuis verblijven. Omdat er weinig te eten was, begon haar man hamburgers te bereiden om 's avonds naar het ziekenhuis te brengen. Net op het

moment dat er heel veel hamburgers waren voorbereid werden de coronamaatregelen opgeheven. De hamburgers die toen reeds bereid waren, werden via facebook aangeboden. De kwaliteit van de burgers bleek zo goed dat er steeds meer vraag naar kwam. Uiteindelijk heeft dit geresulteerd in een klein hamburgerrestaurant en een bezorgdienst van hamburgers. Een dertiental gehandicapten heeft hierdoor een baan gekregen als bezorger, kok of in de bediening.

Dankzij o.a. deze activiteiten en het winnen van drakenboot races, worden de gehandicapten meer en meer gewaardeerd en geaccepteerd in de maatschappij. De gehandicapten voelen zich zo een volwaardig burger van Cebu.

Als we bij de locatie komen waar het nieuwe clubhuis wordt gebouwd blijkt de fundering klaar te zijn. De pandemie heeft voor vertraging gezorgd. Achteraf gezien blijkt deze vertraging tot een voordeel te leiden. Het clubhuis kan, vanwege een nieuw ontwerp twintig centimeter breder worden. En omdat het prefab is verwacht PADS dat het nog in 2022 klaar zal zijn.

BATANG PINANGGA

Batang Pinangga is een weeshuis gelegen in de bergen ten noorden van Cebu waar weeskinden worden opgevangen. VHC heeft regelmatig van derden geld ontvangen bestemd voor de kinderen in dit weeshuis.

Het is allemaal begonnen na de tyfoon Hayan in november 2013. Dankzij een donatie van de Stichting Wereldwijd voor Kinderen van vierentachtig honderd euro voor drie jaar, werd het mogelijk om 10 kinderen extra op te vangen. Ten gevolge van de tyfoon waren deze kinderen aan hun lot overgelaten.

In 2017 maakt VHC kennis met Jan van der Hulst. Jan, die vroeger in Haarlemmermeer woonde, haalt nu in Winkel e.o. oud ijzer op. Hoe dit gaat en wat er mee gebeurt kunt u lezen in onderstaand artikel.

“Môgge Pe” roept Jan van der Hulst terwijl hij het erf van de boerderij oploopt. Zijn blauwe overall is tot bovenaan dichtgeknoopt vanwege de kou. Er is al gerekend op de komst van Jan: “Het oud ijzer ligt in een hoekje”.

Al jaren haalt Jan van der Hulst oud ijzer op. De opbrengst besteedt Jan aan een goed doel. De laatste jaren maakt hij het geld over aan VHC. Het geld dat Jan overmaakt is speciaal bestemd voor Batang Pinangga een kindertehuis in de bergen ten noorden van Cebu City.

Jan is meer dan 25 jaar geleden één keer naar de Filipijnen geweest. Hij ging daar met anderen landbouwmateriaal brengen. Tijdens deze reis ontmoette hij Juda “Butch” A. Carpentiro, die hen op de reis begeleidde.

Op dit moment is Butch directeur van Batang Pinangga dat “Beloved Child” betekent. Jan heeft al die jaren contact met hem gehouden. De laatste jaren stuurt hij iedere keer als hij voor ongeveer 500 euro aan oud ijzer heeft opgehaald het geld via VHC naar Butch. Er wonen daar ongeveer 40 kinderen tussen de 2 tot 18 jaar. Via de politie of opvangcentra in de stad, komen de kinderen in het weeshuis terecht. Een sociaal werker onderhoudt intensief contact met deze instanties. Aangekomen bij het kindertehuis, worden de kinderen allereerst met rust gelaten; ze krijgen de kans om weer kind te zijn.

De kinderen hoeven nu niet meer te vechten, te stelen of te bedelen om aan eten te komen. Om de achterstand van onderwijs weg te werken krijgen de kinderen in eerste instantie scholing in het tehuis zelf. Hier leren zij allereerst simpelweg het ritme; ‘s ochtends tot ‘s middags in de schoolbanken. Ook leren zij hier discipline en wordt er aan hun ontwikkeling gewerkt. Als de achterstand ingelopen is, gaat het kind naar een openbare school in het dorp. De kinderen krijgen in het tehuis professionele hulp om van hun mogelijke trauma’s vanuit het verleden af te komen. Bij Batang Pinangga krijgen de kinderen de kans een punt te zetten achter het verleden en samen te werken aan hun toekomst.

Begin 2023 hoopt Jan samen met zijn vrouw Corrie weer terug te keren naar Hoofddorp. Terug naar Haarlemmermeer om daar, dicht bij zijn kinderen en kleinkinderen, te kunnen genieten van hun “oude dag”.

RAFI

RAFI is een NGO met als uitgangspunt: "De waardigheid van de mens hooghouden door samen te werken met gemeenschappen om hun welzijn te verbeteren."

RAFI heeft in 2022 van VHC een donatie gekregen om bij vijf kinderdagverblijven nieuwe speeltoestellen neer te zetten. De toestellen waren tijdens de zware storm "Odette", eind 2021, compleet vernietigd. VHC bezoekt tijdens haar verblijf één van de nieuwe speelplaatsen.

Het kinderdagverblijf is gelegen hoog in de bergen aan de zuidkant van Metro Cebu. 's Morgens vroeg wordt VHC opgehaald door medewerkers van RAFI. Het eerste deel van de reis verloopt vlot over brede asfaltwegen. Maar zodra we omhoog gaan, de bergen in, worden de wegen smaller en kronkeliger. Bovendien zijn grote stukken niet geasfalteerd en staan sommige delen van de weg

voor een groot deel onder water. Op sommige delen wordt aan de weg gewerkt. De ene kant van de weg is voorzien van een keurige betonnen baan, het andere deel bestaat nog uit rots, los grind en gele aarde. Zolang er geen tegenliggers aankomen gaat dat prima. Maar als een scooter ons tegemoet komt passeren we, langzaam rijdend, elkaar op enkele millimeters afstand. Opeens houdt de betonnen strook op. Voor ons ligt een bocht met kuilen vol water. Eén van de medewerkers van RAFI moet eerst vooruitlopen om te kijken of we wel verder kunnen. Op zijn signaal hobbelen we langzaam de bocht door om zo uiteindelijk veilig bij het kinderdagverblijf aan te komen.

Het verblijf ligt iets lager aan de weg en als je eenmaal op de speelplaats staat heb je een prachtig uitzicht over het dal. Het gebouw van het schooltje is niet groot, zo'n acht bij acht meter, maar heeft wel twee toiletten met stromend water. Op de speelplaats staan prachtige speeltoestellen waarop een aantal kinderen al aan het spelen zijn. Na een aantal korte toespraken wordt het speelterrein officieel geopend. Vertegenwoordigers van het kinderdagverblijf, RAFI en VHC knippen samen met de kinderen een kleurig lint door. De toestellen zijn nu officieel in gebruik genomen.

RAFI voert dit project uit bij 5 kinderdagverblijven met als motto: "A Change to Grow". Door iets aan de omgeving te veranderen en toe te voegen draagt dit project bij aan de ontwikkeling van kinderen.

Spelen is immers ook leren en spel draagt bij aan sociale en motorische ontwikkeling. Het draagt ook bij aan taalontwikkeling, aan probleemoplossend denken en leert het kind de wereld om zich heen beter te begrijpen.

MAHIGA RIVER

CACEC (Cebu Archdiocesan Commission on Environmental Concerns) is een NGO die zich bezighoudt met het verbeteren van de leefomgeving.

In het kantoor van de wijk Subangdako verzamelt zich een bont gezelschap. Naast de wijk-captain zijn ook vertegenwoordigers van andere wijken aanwezig. Verder is er een vertegenwoordiger van DENR (Department of Environment and

Natural Resource) aanwezig. Na een korte uitleg gaan we op weg naar de Mahiga River, in Cebu ook wel Mahiga Creek genoemd. Aangekomen bij de monding van de rivier zien we dat deze er schoon bij ligt. Bovendien staat er haast geen water in de rivier, het is eb, en het heeft de laatste dagen nauwelijks geregend. De rivier moet wel nodig uitgebaggerd worden. Maar zwaar materieel zou wegzakken in de zachte bodem van de bedding van de rivier. Er kan wel zwaar materieel

op een ponton geplaatst worden maar omdat de bruggen te laag zijn kan het materieel niet de rivier op. Op de oevers, aan beide kanten van de rivier, stond het vroeger vol met hutjes. Op last van de overheid zijn de hutjes, en hun bewoners, verplaatst naar veiliger oorden. Er zijn nu aan weerskanten prachtige wandelpromenades verschenen. Na het bezichtigen van de rivier brengen we samen met Father Murphy een bezoek aan een recycling store. Op een open stuk grond staat een winkel met een werkplaats. Voor de winkel zit een man, met een grote mand vol met kleine plastic flesjes voor zich. Met een mesje verwijdert hij alle etiketten van de flesjes. Vlak achter hem staat een shredder die de flesjes vermaalt tot kleine bolletjes plastic. In de werkplaats staat een vrouw kussens te vullen met deze bolletjes. Een stapel kleurige kussens ligt reeds klaar voor de verkoop.

Na afloop van ons bezoek praten we nog even na met Father Murphy. Hij vertelt ons over een nieuw project van CACEC. De organisatie gaat stukken grond weer voorzien van bomen. In verschillende

supermarkten vraagt Father Murphy of bewoners 20 peso willen doneren voor zijn project. Twintig peso, drie en dertig eurocent, is genoeg voor het opkweken van één zaailing. Dit werk wordt gedaan door plaatselijke boeren. Het plan is om in de buurt van de stad een groot stuk grond van 10.000 bomen te voorzien. Als VHC aan Father Murphy een cheque overhandigd van 60.000 peso (iets meer dan duizend euro) springen de tranen in zijn ogen. Hij rekent ons voor: de eerste drieduizend bomen voor zijn bos zijn een feit.

Op 9 januari 2023 heeft tijdens een bijeenkomst in het Aartsbisdom Paleis de ondertekening plaats gevonden van de MOA: "Tree Planting Bayanihan sa Kalikasan Project".* De 3000 zaailingen die geschonken zijn door VHC worden gebruikt voor herbebossing op een terrein van 20 hectare gelegen in de wijk: Sacsac, Pinamungajan, Cebu. (Bayanihan sa Kalikasan betekent: Helden in de Natuur)

MICROKREDIETEN - CAPSR

CAPSR (Cebu Archdiocesan for Self Reliance) is een NGO die aan bewoners van sloppenwijken microkredieten verleent.

Al een aantal keren heeft VHC geld gedoneerd aan CAPSR. Elke keer als VHC CAPSR bezoekt blijkt weer dat het geven van Microkredieten leidt tot betere levensomstandigheden van een groot deel van de arme bevolking in Cebu. Uit gegevens die ons worden aangeleverd blijkt, dat het vooral vrouwen zijn die baat hebben bij het krijgen van een microkrediet. Zij starten een eigen bedrijfje.

In de afgelopen jaren hebben verschillende bijeenkomsten met de vrouwen plaatsgevonden. Eén keer kwamen we, in een afgelegen wijk, bij elkaar in een kerkje. Er zaten wel dertig vrouwen met wat jonge kinderen klaar om ons te vertellen wat microkredieten voor hen betekent. Na een korte presentatie door CAPSR overhandigt VHC een aantal pakken stroopwafels. De stroopwafels worden meteen uitgedelikt en in kleine stukjes verdeeld zodat alle aanwezigen deze lekkernij kunnen proeven. En dan komen de verhalen los. In hun eigen taal vertellen ze over hun successen. Eén vrouw is een pension begonnen. Ze verhuurt in haar stenen huis een aantal kamers en van de inkomsten studeren haar kinderen en kleinkinderen.

Anderen hebben een aantal boten gekocht en gaan elke dag de zee op om vis te vangen en te

verkozen. Eén vrouw maakt op bestelling voor o.a. hotels, allerlei voorwerpen en ornamenten die in een hotel goed tot hun recht komen en daar ook verkocht kunnen worden. Als we na afloop naar buiten lopen is het net middagpauze. Naast de kerk wordt een nieuw gebouw neergezet en tegenover dat gebouw staan een aantal vrouwen met hun kraam, mede dankzij microkredieten, klaar om aan de arbeiders voedsel te verkopen. Het is een drukte van belang. Warm eten, frisdrank, snoep. Er is van alles te koop en er wordt veel verkocht.

CAPSR leert de vrouwen via dit project dat ze moeten sparen voor hun oude dag en voor een ziektekostenverzekering. En ze krijgen toegang tot het betalingsverkeer.

CLUB VAN 100

In 2015 heeft VHC een club van 100 in het leven geroepen. Enerzijds om bewoners te betrekken bij de Vriendschapsband, anderzijds om extra middelen te verwerven voor een project op Cebu.

Vanaf 2016 zijn een aantal projecten (mede) gefinancierd van het geld opgebracht door de club van 100. Voorbeelden van deze projecten in de afgelopen jaren zijn o.a. het inrichten en aanschaffen van materialen bestemd voor het gemeentelijk ziekenhuis (CCMC) in Cebu. Ook heeft de club van 100 het mogelijk gemaakt dat ERUF haar project van een jeugdbrandweer kon opstarten,

SMILE maaltijden kon verstrekken aan bewoners van verschillende sloppenwijken, en Light of Hope geld kreeg voor een van haar projecten. Leden van de club van 100 werden door middel van een nieuwsbrief, zo'n vier keer per jaar, op de hoogte gehouden van de projecten die mede dankzij hun bijdrage door VHC werden ondersteund.

 vriendschapsband
Haarlemmermeer - Cebu

 Club van 100

HABITAT

Habitat is een NGO die huizen bouwt voor de allerarmsten.

Eind 2013 werd Metro Cebu getroffen door een aardbeving gevolgd door tyfoon Hayan. In samenwerking met HCNieuws.nl, HDC Media, inwoners van Haarlemmermeer en de gemeente Haarlemmermeer werd vrijwel direct een actie gestart om aan de slachtoffers van deze ramp de allereerste noodhulp te kunnen verlenen. In een latere fase kon ook nog geld worden gedoneerd voor wederopbouw. Eén van de projecten die in het kader van wederopbouw werd gerealiseerd was het bouwen van een gezondheids- en Multipurpose centrum in de wijk Paknaan. Het gebouw, waarvan de fundering voor een groot deel door jongeren uit Haarlemmermeer werd gerealiseerd, was een project van Habitat. Nu zo'n acht jaar later brengen we een bezoek aan dit centrum. Het gebouw heeft te lijden gehad van een aantal

stormen. Op een enkele plek lekt het dak, maar omdat het gebouw door Habitat is neergezet draagt deze organisatie zorg voor de nodige reparaties. Tijdens ons bezoek bekijken we o.a. het gezondheidscentrum. Twee keer per week komen er dankzij een "Outreach project" van het Chung Hua Hospital doctoren op bezoek. 's Morgens vroeg staan de mensen al in de rij om met een arts te kunnen spreken. Er zijn hier geen kosten aan verbonden. Bijzonder is wel dat er tijdens deze consultaties geen registratie plaats vindt m.b.t. de gegevens en de klachten van de patiënten. Elke keer opnieuw doen de bewoners hun verhaal over hun ziektebeeld.

Maar het maakt de dokters van het Chung Hua Hospital niets uit dat zij al die verhalen elke keer weer moeten aanhoren. Het motto van het ziekenhuis is niet voor niets "*Healing with Passion. Caring with Compassion.*"

KAMAGAYAN SHOEPERHERO'S

In het sportcentrum van Cebu City komen de kinderen die lid zijn van de voetbalclub Kamagayan bijeen. Ze vertellen ons over hun ervaringen die zij hadden gedurende de pandemie. Vlak voor dat Covid uitbrak was afgesproken dat JPIC de kinderen zou komen begeleiden door twee keer per week met hun schoolbus langs te komen en ook Children of Asia zou kijken of zij één van de voetballertjes kon begeleiden. Maar door de lockdown, die tijdens de pandemie gold, kon dit niet worden gerealiseerd. Er konden daarom ook geen sportactiviteiten plaats vinden.

Goede raad was duur en dus werd er tijdens de Covid periode binnen de eigen de wijk een Cul-

tureel Centrum gestart. Het centrum, voorlopig ondergebracht in een wijkgebouw, kreeg enkele oude computers van de University of the Visayas zodat ze online les konden krijgen van verschillende studenten van deze universiteit. Nu de Covid maatregelen in Cebu City zijn losgelaten wordt dit project voortgezet. De studenten komen nu echter naar de kinderen toe om in de openlucht les te geven.

Nu dit proces zo succesvol verloopt zijn er plannen om het Cultureel Centrum onder te brengen in een eigen locatie.

CHILDREN OF ASIA

Children of Asia is een NGO die kansarme kinderen en jongeren, en hun familie, begeleidt om zichzelf uit de armoede te halen doormiddel van toegang tot goed onderwijs.

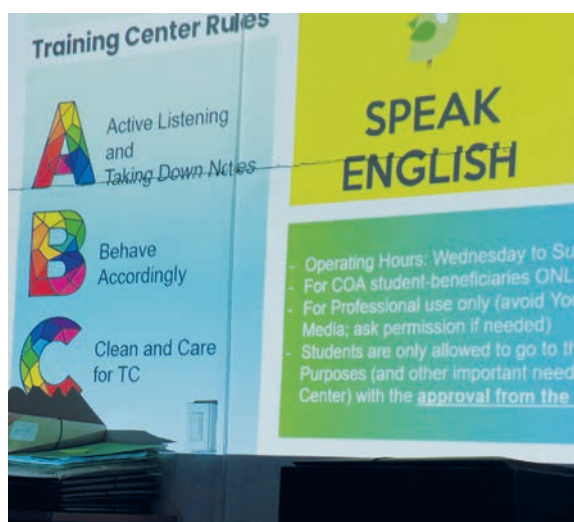
Bij Children of Asia hebben we gesproken met de staf van deze organisatie. Het is een staf die als uitgangspunt heeft dat er zo min mogelijk overheadkosten gemaakt mogen worden. De bekostiging van het personeel bedraagt slecht 8 % van het beschikbare budget.

Gabay Trainingscentrum

Children of Asia heeft een eigen trainingscentrum. In het trainingscentrum kunnen jongeren een studiekeuze programma volgen. In dit programma

krijgen ze een overzicht aangeboden van de mogelijkheden bij de verschillende Junior en Senior High schools en de Universiteiten in Metro Cebu. Daarnaast zijn er trainingen in technisch Engels of IT-vaardigheden die van belang kunnen zijn voor hun latere werk. Ook worden er lessen aangeboden over: "Hoe presenteer ik me", "Hoe voer ik een sollicitatiegesprek" en minstens zo belangrijk "Wat wil ik en Wie ben ik."

Met name deze laatste twee onderwerpen vinden sinds kort niet meer plaats in het trainingscentrum. Degene die de lessen geeft gaat naar High Schools toe, zodat meerdere kinderen tegelijk hiervan kunnen profiteren.

URBAN GARDENING

Tijdens het bezoek van VHC worden in het kader van "Urban Gardening" twee projecten bezocht Jacuplan en Pagtambayáyong.

Jacuplan

Allereerst gaan we naar Jacuplan waar dankzij een bijdrage van VHC een pilot is gestart. De pilot is een proefopstelling van een "Aquaponic". Aquaponic is een methode om voedsel te verbouwen, waarbij conventionele aquacultuur, het kweken van vissen, op een symbiotische manier gecombineerd wordt met hydrocultuur, het kweken van planten in water.

In de proefopstelling wordt "waterspinazie" gekweekt. Eén keer per maand kan er worden

geoogst. Op onze vraag waarom er zoveel kleine vissen in de bak zitten en geen grote is het antwoord dat er voldoende uitwerpselen van de vissen moeten zijn die weer dienen als voeding voor de planten. Verder is er in Jacuplan een groot stuk terrein naast de kerk dat wordt gebruikt voor het aanleggen van een moestuin.

"Waterspinazie wordt ook wel Ong Choy of Kangkung genoemd. De bladeren en bladstelen kunnen net als spinazie gegeten worden of rauw worden gebruikt in salades. De bladeren hebben een aangename, zoete smaak. De stengels zijn wat scherper van smaak. Net als veel andere bladgroenten is waterspinazie zeer voedzaam en rijk aan vitamines en mineralen".

Pagtambayáyong

Pagtambayáyong is een NGO, die zich bezighoudt met het ontwikkelen van moestuinen en stadstuinen. Pagtambayáyong betekent "Samenwerking".

Aan een rivier ligt op een stuk grond van zo'n 15 bij 15 meter een prachtige moestuin. De tuin bestaat uit een aantal bedden, keurig ingedeeld in rechthoeken. Elk bed is voorzien van een laag hekje en bij de verschillende planten staan naam-bordjes. Op een open stuk zit een zestal vrouwen die kleine potjes vullen met aarde waarin ze een zaailing stoppen. De potten worden naast elkaar gezet zodat ze makkelijk van water kunnen worden voorzien. Ook hier is een Aquaponic ingericht.

Naast dit moestuinenproject heeft Pagtambayáyong een "Backyard" project. In een dicht bevolkte wijk weten de bewoners de kleine stukjes

grond die rondom hun hutjes liggen om te toveren in een geweldige achtertuin waar groenten, planten en bloemen worden gekweekt. Kleine plastic colaflesjes gevuld met cement en in een vrolijke kleur geschilderd dienen als afrastering.

CCMC

In het kader van haar 30-jarig bestaan heeft VHC twee AED's aan het gemeentelijk ziekenhuis CCMC (Cebu City Medical Centrum) gedoneerd.

Bij navraag bleek dat CCMC niet beschikte over kleine handzame AED's.

VHC werd ontvangen in de hal van het nieuwe gebouw van CCMC.

Het oude gebouw werd in 2014 getroffen door een aardbeving en kon niet meer gebruikt worden. Tot 2022 werden de patiënten opgevangen in een nabijgelegen brandweerkazerne.

Het nieuwe gebouw zal in de toekomst uit 10 verdiepingen bestaan, waarvan er nu 3 klaar zijn.

Het deel van het nieuwe ziekenhuis dat in gebruik is ziet er prima uit. Ook heeft het ziekenhuis de modernste apparatuur ter beschikking. Een MRI Scan en een CT Scan zijn net gearriveerd en neergezet in de daarvoor bestemde ruimtes. Op onze vraag of er ook liften in het gebouw zijn blijkt dat alle voorbereidingen voor het installeren van de liften zijn getroffen maar dat ze pas in de eindfase zullen worden geïnstalleerd.

Er wordt nog volop gebouwd en men verwacht dat het hele ziekenhuis volgend jaar klaar zal zijn.

Naast het aanbieden van de twee AED's heeft VHC ook een trainingsprogramma aangeboden zodat verpleegkundigen en artsen deze apparatuur op de juiste wijze kunnen gebruiken.

SMILE

SMILE is een NGO die zich richt op de arme bevolking. En dan vooral op de jongsten en de ouderen. SMILE heeft aandacht voor educatie, gezondheid en goede voeding.

SMILE omvat een aantal projecten:

Kinderdagverblijven:

Op een ochtend zijn we te gast bij het kinderdagverblijf in de wijk Cogon Ramos. Op het pleintje er voor zit een groot aantal kinderen op fel gekleurde plastic stoeltjes en een flink aantal volwassenen op ons te wachten. Op een podium staan al de stoelen klaar waar wij op mogen zitten. En dan ontplooit zich voor onze ogen een vrolijk schouwspel. Eerst gaat een dozijn kinderen klaar staan om een dansje aan ons te laten zien. Ze vormen koppels van twee, een meisje en een jongen. De kinderen

zijn gekleed in kleurige klederdrachten en voeren op het ritme van de muziek een vrolijk Filipijns dansje op. Daarna is het de beurt aan zes vrouwen, pensionades, die gezamenlijk een lied en een dans uit voeren. Iedereen zingt en danst mee met de dames. Na deze voorstelling krijgen alle kinderen van het kinderdagverblijf een hygiëne kit en iets lekkers uitgereikt.

SMILE geeft al een aantal jaren schoolmateriaal aan kinderen van kinderdagverblijven. Daarnaast krijgen de kinderen voorlichting over hygiëne omtrent handen wassen en tandenpoetsen. Helemaal belangrijk tijdens de Covid periode.

Hiervoor kregen de kinderen een "Hygiëne Kit". Het is een klein tasje waarin een tandenborstel, tandpasta, een stuk zeep, een kam, wat pleisters, een mondkapje en een ontsmettingsmiddel zitten.

Verder is SMILE gestart met het installeren van toiletgroepen in kinderdagverblijven. Minimaal 2 toiletten en een wasbak met stromend water per kinderdagverblijf. Er zijn in totaal 5 toiletgroepen geïnstalleerd. Dit heeft ertoe geleid dat de verschillende gemeenten binnen Metro Cebu in alle kinderdagverblijven toiletgroepen zijn gaan installeren.

Project SMILE voor ouderen.

SMILE, een organisatie opgericht door Alvin Dizon, heeft een aantal voedselprogramma's ontwikkeld voor ouderen in de sloppenwijken zoals:

Soup Kitchen

Food for the poor.

From trash to table.

De wijk Based Kitchen.

Soup Kitchen:

Met de Soup Kitchen, een rijdende gaarkeuken, bezoekt SMILE veel ouderen in sloppenwijken. Het voedsel wordt eerst bereid en dan in grote pannen per auto naar nabijgelegen wijken gereden. Helemaal tijdens de Covid pandemie en de lockdown ging de rijdende gaarkeuken op pad en zo kregen vele ouderen toch nog een warme maaltijd. Op het menu stond bijvoorbeeld: "congee", rijstsoep met kip en ei. Natuurlijk worden tijdens het uitdelen van het voedsel strenge regels in acht gehouden, bewaar afstand, draag een mondkapje en was voor en na het eten je handen. Het project wordt nog steeds voortgezet.

Food for te poor:

Food for the poor is een project voor de bewoners van sloppenwijken gelegen buiten het centrum. Deze bewoners krijgen een voedselpakket uitgereikt. In het pakket zit o.a. drie kilo rijst, ingeblikte groenten en biscuits. Er zijn tot nu toe voedselpakketten uitgedeeld in 30 wijken. Tijdens de Covid pandemie heeft SMILE ook pakketten uitgedeeld aan eerstelijns werkers, bijvoorbeeld

aan het personeel van ERUF en van het Vincente Sotto Medical Hospital. Deze hulpverleners, die in de frontlijn werkten tijdens deze epidemie, kregen verpakte maaltijden aangereikt tijdens hun drukke werkzaamheden.

From trash to table:

In samenwerking met hotels en restaurants is SMILE het project "trash to table" gestart. Etenswaarden die aan het eind van dag in hotels en restaurants weggegooid zouden worden maar nog goed en veilig eetbaar zijn worden door SMILE verzameld. Van het overgebleven voedsel worden maaltijden bereid die worden uitgedeeld aan de bewoners van verschillende sloppenwijken.

Barangay Based Kitchen:

In de wijk Tejero-Caretta en Tingao is SMILE een gemeenschappelijke keuken gestart. De keukens worden "bemand" door vrouwen, allemaal vrijwilligers die op zaterdag en zondag maaltijden bereiden.

Er zijn drie bronnen die ingrediënten aanleveren. Groente – en vleesverkopers van de Carbon Market en een producent van gedroogde pasta en gezonde dranken.

Ieder weekend worden er zo'n achthonderd maaltijden verstrekt.

FORGE (Fellowship for Organizing Endeavors Inc)

Forge is een NGO die slachtoffers van seksuele uitbuiting opvangt. Een tiental jaar geleden was VHC op bezoek bij FORGE. Zij hadden in die tijd activiteitscentra en een opvanghuis: Teen Dreamers Home. Op één van de locaties hing een banner van Terre des Hommes. De locaties liggen verspreid over de enorme stad Metro Cebu.

Een wens van de medewerkers van FORGE was toendertijd, het bouwen van een opvanghuis buiten de stad. Opvang ver gelegen van de stad biedt de kinderen de gelegenheid zich te ontwikkelen zonder druk of invloed van buitenaf, van hun dagelijkse omgeving.

Met die gedachte zocht het bestuur van VHC contact met Terre des Hommes in Den Haag. In gesprek met een tweetal medewerkers van Terre des Hommes bleek al snel dat het bouwen van een opvanghuis niet zo'n goed idee was. "We gaan kinderen redden!", was de eerste opmerking die we te horen kregen. Laat het bouwen van een opvanghuis maar over aan andere organisaties.

"We gaan kinderen redden!"

Op basis van deze uitspraak realiseerde VHC, in samenwerking met Terre des Hommes en Forge, in de afgelopen jaren twee belangrijke projecten. Allereerst heeft VHC van vanaf 2014 drie jaar lang het opvanghuis "Teen Dreamers Home" bekostigd. De kinderen gaan overdag naar school en komen na schooltijd terug naar hun opvanghuis. Het doel is: "To Dream Again", weer hoop krijgen, weer aan een toekomst durven denken.

Lag in die tijd het accent op kinderen die op straat leefden, de activiteit verschoof meer en meer naar

kinderen die, al dan niet gedwongen, aan cyberseks deden. Cyberseks wordt vaak als minder erg ervaren. "Ze zitten toch veilig thuis" is een vaak gehoord argument. Maar door online seksuele uitbuiting raken kinderen bijna altijd getraumatiseerd.

Forge probeert kinderen die hiermee in aanraking komen weerbaar te maken.

In samenwerking met de winkel van Terre des Hommes in Hoofddorp is VHC in 2019 een actie gestart om een nieuw project van Forge voor drie jaar te ondersteunen. Voor iedere euro die de winkel ophaalt voor dit project verdubbelt VHC het bedrag, tot een maximum van 15.000 euro. Zo komt er per jaar 30.000 euro beschikbaar.

Daarnaast ondersteunt VHC Forge in dezelfde periode ook nog met een donatie van zesduizend euro. Van dit bedrag werd een "Education Officer" aangesteld die zich onder andere bezig houdt met het ontwikkelen van een onderwijsprogramma voor de kinderen die door Forge worden begeleid.

Nieuw wegen

Door allerlei nieuwe Internationale ontwikkelingen is Forge ertoe overgegaan om kinderen niet meer op te vangen in een opvanghuis, maar om ze te plaatsen in veilige gezinnen.

In samenwerking met Terre des Hommes is VHC een programma gestart: CARE for CSEC (Community-based Alternative Care for Commercially Sexually Exploited Children).

Dit pleegzorgprogramma wordt ontwikkeld opdat de kinderen weliswaar buiten hun familie, maar wel in een gemeenschap op kunnen groeien.

Pleegouders

Het zoeken naar capabele pleegouders vergt de nodige activiteiten. Eerst moeten de toekomstige pleegouders voorgelicht worden over mensenrechten, mensenhandel en oriëntatie op pleegzorg. Verder worden de deelnemers geïnformeerd over beschermings-wetten, huisbezoeken en gezinsbeoordelingen. Daarbij wordt speciaal gelet of alles wel voldoet aan de wet zoals die in de Filipijnen geldt.

De wijk Budlaan

Het vinden en selecteren van pleeggezinnen is een uitgebreid en langdurig proces. Forge heeft in Budlaan twee gezinnen gevonden die voldoen aan haar eisen. Vanaf dat moment starten maatschappelijk werkers bewustmakingssessies voor de hele familie.

Na deze bijeenkomsten worden de gezinnen voorgedragen aan de afdeling maatschappelijk welzijn en ontwikkeling van de gemeente Cebu. Na goedkeuring door deze afdeling kunnen de eerste kinderen worden geplaatst.

Bovendien worden niet alléén de gezinnen benaderd in een wijk, de hele gemeenschap wordt erbij betrokken zodat ook die zich verantwoordelijk voelen voor de opvoeding en ontwikkeling van deze kinderen.

Bestuurders van de wijk Budlaan hebben met FORGE een partnerovereenkomst gesloten waarin is afgesproken de belangenbehartiging van kinderrechten in hun wijk te versterken.

KINDERBIJBELS voor de jeugd van CEBU

Iedere keer als er een delegatie van VHC naar CEBU gaat worden er allerlei spullen in de koffers gestouwd die van belang zijn voor verschillende organisaties op CEBU. Zo zijn er gedurende de bezoeken een viertal AED's in diverse koffers meegenomen.

In 2022 werden 30 kinderbijbels in het Engels verdeeld over verschillende koffers, meegenomen naar Cebu en overhandigd aan aartsbisschop Palma. De bijbels waren afkomstig van de boek-

winkel 't Kruispunt, gelegen naast de Joannes de Doperkerk in Hoofddorp, en beschikbaar gesteld door Kees van Lent. Van Lent die na 25 jaar pastoor in Hoofddorp te zijn geweest, is sinds 2021 met emeritaat.

Stichting Vriendschapsband Haarlemmermeer - Cebu

Begroting 2023

Omschrijving	Project	O&O
JPIC	€ 5.000	
ERUF	<u>€ 5.000+</u>	
Totaal	€ 10.000	
Geen armoede, geen honger,	€ 10.000	€ 500
Kwaliteit en toegang tot onderwijs, gendergelijkheid, ongelijkheid verminderen	€ 6.000	€ 500
Gezondheid, schoon water	€ 6.000	€ 500
Duurzame productie, energie,	€ 10.000	€ 500
Plaatselijke ondersteuning		€ 5.500
MyCebu	<u>€ 14.000+</u>	<u> </u> +
Totaal	€ 46.000	€ 7.500
Bestuurlijke activiteiten	<u>€ 11.500+</u>	
Totaal	€ 75.000	

Lichtpuntje in het donker

Bestuur VHC brengt na drie jaar weer bezoek aan Cebu

In het kader van haar 30 jarig bestaan heeft een delegatie van de Vriendschapsband Haarlemmermeer en Cebu (VHC) eind november een bezoek gebracht aan verschillende projecten in Cebu. VHC is in het leven geroepen door de gemeente Haarlemmermeer om uitvoering te geven aan de vriendschapsband op de Filipijnen. VHC is sinds 1992 actief en heeft door de jaren heen de steun van vele vrijwilligers mogen genieten.

En dan is er Licht!

In de periode van 21 november tot en met 1 december heeft de delegatie van VHC zo'n 15 projecten bezocht. Allemaal projecten die vallen onder de Millenni-umdoelen van de Verenigde Naties.

"Twee bijzondere projecten zijn wat nader uitgelicht met een eigen beleving", vertelt voorzitter Henk Koning. "De bezoeken zijn intens, maar de mensen zijn geweldig. Je moet het ruiken en met eigen ogen gezien hebben. VHC brengt een lichtpuntje in het donker met kleinschalige projecten die allemaal een geweldige input hebben in de barangays."

Light of Hope is een van die projecten. Het is een NGO die minder bevoorrechte in Cebu

van elektriciteit voorziet. Vrijdag 25 november gaat VHC op pad met Light of Hope. In barangay Pulangbato gelegen aan de rivier Butuanon wordt op één van de hutjes op de linkeroever van de rivier een zonnepaneel, een accu en wat lampen geïnstalleerd.

Koning: "Onze voettocht begint bij een nabijgelegen parkeerplaats. Zodra we de grote weg verlaten, lopen we op een modderig pad richting de rivier. Een smalle brug leidt ons naar de overkant van de rivier die hier tussen bergachtig gebied stroomt."

De oever van de rivier is bedekt met bomen en struiken. Er is op dit moment bijna geen water in de rivier. "Wat meteen opvalt is dat aan beide zijden van de rivier 6 meter hoge beschoeiingen van beton zijn opgetrokken,

die ongeveer 40 centimeter dik zijn", vult Jan Willem Ittmann aan, hij is de penningmeester van VHC. "Op deze smalle rand lopen we achter elkaar richting de bewoners van Pulangbato. Voor ons lopen medewerkers van Light of Hope, waarvan er één een zonnepaneel op de schouder draagt, een ander draagt de overige materialen. De betonnen rand is af en toe overwoekerd door gras en beplanting. Voor ons voelt het soms als balanceren op een smal koord."

Na een kwartier lopen komt de delegatie op de plaats van bestemming aan. Op een open plek van 15 meter breed rijst een enorme muur op die wel tien meter hoog is. De muur is neergezet door een projectontwikkelaar. "Achter de muur verscheen een compound, leefgemeenschap, voor de 'rijken' van Cebu", legt Koning uit. "Tegen de muur hangt van bovenaf een ladder. Een ladder die de bewoners gebruiken om te vluchten als het water in de rivier zo hoog staat dat het over de beschoeiing heen stroomt. Je kan het je niet voorstellen, maar het water komt dan op z'n minst 8 tot wel 12 meter hoog."

Ittmann: "Voordat we tot de installatie overgaan horen we dat tijdens de tyfoon Odette (eind 2021) heel Cebu gedurende twee tot drie maanden niet kon beschikken over elektriciteit of schoon water. Behalve bij de bewoners van Pulangton, een aantal van heeft een zonnepaneel op hun dak. Zij beschikken wel over elektriciteit. Bovendien is er in deze gemeenschap een bron die de bewoners schoon water levert. Het gevolg was dat de bewoners van de compound hun telefoons kwamen opladen en daar de was konden doen."

Via de open plek lopen ze naar een hutje in aanbouw, ongeveer twee tot drie meter groot. Het skelet en het dak van de hut zijn af. Ook is er al een plank gemonteerd waarop de accu komt te staan. Het gaat hier om het

laatste ontwerp van Light of Hope. "Een accu in de vorm van een handige maat gereedschapskist, zodat die bij hoog water meegenomen kan worden", zegt Peter Janssen, ook hij is al jaren bestuurslid VHC. "En dan gaat het rap. Het zonnepaneel wordt op het dak gelegd, de draden voor de aansluiting worden uitgerold en aangesloten op de gereedschapskist. Dan nog twee snoeren met elk een schakelaar en een lamp aansluiten en het grote moment is aangebroken. En er is licht!"

CORE DROPS Een ander project dat door de Haarlemmermeerse delegatie wordt gezocht is het Core Drops. Sinds 1992 heeft Tisa, mede dankzij een donatie van VHC, in de barangay een uitstekend werkend waternet 'Core Drops' geheten. Het netwerk wordt onderhouden door KAPAI, de uitvoerder van het waterproject.

Naar aanleiding van tyfoon Odette en de daarop volgende COVID pandemie is KAPAI een 'Water Refilling Station' begonnen. Janssen: "In een garage van één van de leden van KAPAI staat een uiterst moderne installatie. Een installatie bestaande uit twee grote containers waar het water gezuiverd wordt met behulp van houtskool. Tegenover deze containers is een aanrecht waar twee kranen boven zijn gemonteerd, de opening nog geen centimeter groot."

De bewoners komen met hun flessen, waar vijf gallon, ongeveer 20 liter in kan, naar het station. Ze betalen, als ze hun gallon bij het 'Water Refilling Station' laten vullen, 20 peso, nog geen 35 cent voor 20 liter.

"Op de vraag of dat niet veel tijd kost om een fles te vullen, volgt meteen een demonstratie", vertelt Koning. "Dop van de fles, blik op de klok, kraan open en vullen maar. Binnen de minuut is de fles tot de nok toe vol."

Het Water Refilling Station van Kapai doet goeie zaken.

30 jaar kennis, cultuur, projecten, uitwisselingen en contacten met Cebu

1992 Haarlemmermeer start Vriendschapsband met Cebu City (Filipijnen).
Uitvoering ligt bij Stichting Vriendschapsband Haarlemmermeer – Cebu (VHC).
VHC start en begeleidt projecten samen met lokale NGO's.
Brenkt inwoners Haarlemmermeer op de hoogte van haar activiteiten.
Veel steun van enthousiaste vrijwilligers en uit de samenleving. Samenwerking met VRK (voorheen brandweer- en ambulancedienst Haarlemmermeer),

kerkgenootschappen, scholen, Rotary Clubs en particulieren.
VHC hanteert de Duurzame Ontwikkelings Doelen, net zoals er in Haarlemmermeer gebeurt.
Samen werken we zo aan een betere wereld voor iedereen.

Deze week: Kwaliteitsonderwijs

ONDERWIJS

Onderwijs altijd een speerpunt bij VHC. Zonder educatie geen toekomst. Projecten in 30 jaar VHC o.a.:

Nieuwe school 4 lokalen in Tisa.

Donatie Montessorischool Badjau, zeenomaden. En verder:

2

SHOEPPERHERO's

In sloppenwijk Kamagayan voetbalclub kansarme kinderen.
Wil je voetballen dan verplicht naar school.
60 kinderen zijn lid van Shoepperhero's.
Extra begeleiding van JPIC, Children of Asia.

Wilt u een project steunen?

Voor 100 euro per jaar wordt u lid van de **Club van 100.**

Reknr. NL80 RABO 0155589040
t.n.v. Vriendschapsband
Haarlemmermeer - Cebu

4

BARILI LAND- EN TUIN-BOUWSCHOOL

Schaduwhal gebouwd, anders verbranden de planten.
Drinkwatersysteem aangelegd.
Studenten lopen stage in Haarlemmermeer.
Project door VHC opgezet.
100 studenten een zwemdiploma dankzij vrijwilligers.
Later door andere stichting voortgezet.

5

BATANG PINANGGA

In de bergen kindertehuis Batang Pinangga.
Betekent "Geliefd Kind". Butch is daar directeur.
2015 tyfoon Hayan, veel kinderen opeens wees.
Donatie VHC en Wereldwijd voor Kinderen.
10 kinderen worden 3 jaar opgevangen.

Oud Haarlemmermeerder Jan van der Hulst leerde Butch kennen tijdens reis op Filipijnen.
Ging landbouwmaterialen brengen.
Jan haalt waar hij nu woont oud ijzer op.
1500 euro doneert Jan vanaf 2019 ieder jaar aan Batang Pinangga.

6

KERKHOFKINDEREN

Op 2 begraafplaatsen wonen **80 families**.
Beroep: grafsteenmakers, kaarsenverkopers.
Geen geld om kind naar school te sturen,
Father Max brengt school naar het kind.
(2-6 jarigen).
Op de begraafplaats, les in mausoleums.
2 groepen 's morgens op de ene begraafplaats.
2 groepen 's middags andere begraafplaats.
Twee leerkrachten door VHC bekostigd.

3

JPIC

Geeft onderwijs aan kinderen op de vuilnisbelt.
Eerst geld naar 2 scholen.
Later geld naar het kind: "scholarships".
In 30 jaar 6000 kinderen ondersteund.
2016 "Mobile School" ingericht door VHC o.a.
bibliotheek, computers. Kan je als kind niet naar school? De schoolbus komt naar jou toe.
Per week 200 leerlingen.

30 jaar vriendschapsband met Cebu

1992 Haarlemmermeer start Vriendschapsband met Cebu City (Filipijnen). Uitvoering ligt bij Stichting Vriendschapsband Haarlemmermeer – Cebu (VHC). VHC start en begeleidt projecten samen met lokale NGO's. Brengt inwoners Haarlemmermeer op de hoogte van haar activiteiten. Veel steun van enthousiaste vrijwilligers en uit de samenleving. Samenwerking met VRK (voorheen brandweer- en ambulancedienst Haarlemmermeer), kerkgenootschappen, scholen, Rotary Clubs en particulieren. VHC hanteert de Duurzame Ontwikkelings Doelen, net zoals er in Haarlemmermeer gebeurt.

Samen werken we zo aan een betere wereld voor iedereen.

Deze week: Goede gezondheid en welzijn

Een goede gezondheid en welzijn voor alle leeftijden. Onlosmakelijk met elkaar verbonden: "Een goede gezondheid en welzijn". VHC heeft, door de jaren heen, altijd interesse gehad in dit soort projecten. Afgelopen 10 jaar heeft VHC donaties gedaan aan 4 gezondheidscentra: Bajau, Cogon Ramos, CCMC en Quiot en aan Pakna'an en CYPD.

1

BAJAU buurtgebouw, nieuwe huizen

Bajau bewoners zijn zeenomaden. Goede huizen bevorderen welzijn. Hun houten huizen in 2005 verwoest door brand. Nieuwe wijk in aanbouw: 2012 donatie VHC voor Stenen Huizen en Multifunctioneel Buurtgebouw "Dik Trom". Helpt gebouw gezondheidscentrum.

2

COGON RAMOS meubilair nieuw centrum

Heeft nieuw gezondheidscentrum, staat nog leeg. 2015 VHC richt Health Center Cogon Ramos in. Onderzoekstafel, tandartsstoel, bureaus, meubilair. Overdag vroedvrouw aanwezig, 2 x per week dokter, tandarts. 2016 tegen regen en felle zon: Baldakijn aan de buitenkant.

3

CCMC (Cebu City Medical Centrum)

2014 VHC doneert 1 miljoen peso (18.000 euro) aan CCMC. 2015 delegatie uit Haarlemmermeer bezoekt CCMC. Ziet dat naast medicijnen en apparatuur er meer dan 20 ziekenhuisbedden zijn gekocht voor de kinderafdeling.

4

QUIOT - 24/7 open

2017 barangay Quiot renoveert gezondheidscentrum. Donatie VHC, nieuwe inrichting hele centrum. Nieuw Centrum voldoet nu aan standaarden Phil Health. Vroeger vroedvrouw van 9 tot 5 op werkdagen. Nu 24/7 vroedvrouw aanwezig. Meer bevallingen in eigen wijk. Quiot een stadsdeel met meer dan **28.000** inwoners.

5

PAKNA'AN "Danger Zones"

In Cebu kent men gevaarzones, "Danger Zones". Te gevaarlijk om te wonen: overstromingen, landverschuivingen. Bewoners verhuizen naar nieuwbouw in nieuwe wijk Pakna'an. 2015 45000 euro voor nieuw gezondheidscentrum in Pakna'an.

35.000 inwoners hebben hier profijt van.

6

CYPD (Center for Youth Participation and Development initiatives)

Covid19 veroorzaakt stress bij veel jongeren in Cebu. Oorzaak: gebrek aan communicatie en fysiek contact. Onvoldoende kennis bij jongerenwerkers t.a.v. crisisinterventies. CYPD traint 60 medewerkers dankzij bijdrage VHC.

30 jaar vriendschapsband met Cebu

1992 Haarlemmermeer start Vriendschapsband met Cebu City (Filipijnen). Uitvoering ligt bij Stichting Vriendschapsband Haarlemmermeer – Cebu (VHC). VHC start en begeleidt projecten samen met lokale NGO's. Brengt inwoners Haarlemmermeer op de hoogte van haar activiteiten. Veel steun van enthousiaste vrijwilligers en uit de samenleving. Samenwerking met VRK (voorheen brandweer- en ambulancedienst Haarlemmermeer), kerkgenootschappen, scholen, Rotary Clubs en particulieren. VHC hanteert de Duurzame Ontwikkelings Doelen, net zoals er in Haarlemmermeer gebeurt. Samen werken we zo aan een betere wereld voor iedereen.

Deze week: Water, Sanitair en Microkredieten.

Bij schoon water en sanitair gaat het niet alleen om veilig en betaalbaar drinkwater en goed sanitair en hygiëne, maar ook om het tegengaan van verontreiniging van rivieren en oceanen. VHC heeft zich gericht op zowel goed drinkwater en sanitair als op het schoonhouden van oppervlaktewater. Bij Microkredieten denkt VHC o.a. aan Geen Armoede, Geen honger, Waardig werk. VHC doneert twee NGO's ieder 5000 euro: CAPS-R en RAFI.

CAN ASUJAN hoog in de bergen nieuw waternetwerk

Water komt uit stuwmeer, kwaliteit slecht. 2015 donatie VHC, nieuwe pomp, nieuw reservoir. Kwaliteit beter, toename gebruikers. 2017 onderzoek nieuwe bron nodig. 2018 donatie VHC: "Boren naar nieuwe bron". 2019 Netwerk uitgebreid. 100 gezinnen schoon drinkwater. 100 hectare landbouwgrond nu beregend. Water in de trog voor 700 varkens.

Schoon Water in stadsdeel TISA

1992 veiligheid water dubieus. KAPAI (bewonersvereniging) donatie van provincie Noord-Holland, OXFAM/NOVIB, VHC. Project heet "CoreDrops", 30 nieuwe tappunten. 700 gezinnen nu "schoon water". KAPAI beheert waternetwerk, verkoopt water door. 2019 start tweede waterput. 2021 Kapai levert aan andere Barangays.

Sanitair Kinderdagverblijven

SMILE - NGO bekommert zich om kinderen in kinderdagverblijven. 2019 kinderdagverblijven geen eigen sanitair Donatie VHC voor 5 toiletgroepen - 5 kinderdagverblijven. 1 unit toiletten + wasbak 660 euro. Gemeente Cebu en Mandaue nemen project over. Nu alle kinderdagverblijven een toiletgroep.

Mahiga River Project

Mahiga rivier 9 kilometer lang, zwaar vervuild. 2020 aanvang project: Schoonmaak Mahiga River. 2021 iedere 3 maanden grote schoonmaak actie. 6 barangays (stadswijken) doen mee. 78 % gevonden afval is plastic. "Waste to cash": lever gevonden plastic in voor: rijst, kleren, speelgoed, geld.

RAFI (Ramon Aboitiz Foundation Inc.)

2020 donatie VHC is voor Re-start programma RAFI Covid 19 treft veel startende ondernemers. Van de 50 deelnemers (ieder 100 euro) 48 vrouwen. 37 deelnemers actief in detailhandel. RAFI legt accent op levensvatbare, milieuvriendelijke onderneming. RAFI creëert toegang tot financiële diensten, eigen bankrekening.

CAPS-R (Cebu Archdiocesan Program for Self Reliance)

2017 donatie VHC. 70 vrouwen start eigen bedrijf. Activiteit: o.a. verkoop vis, snacks, sieraden en kleding. 95% terug geleend geld, 85% houdt programma vol. 2019 Vrouwen wonen afgelegen, geen voorzieningen. VHC start cursus EHBO verzorgd door ERUF. 85 vrouwen zijn getraind, hun bedrijf is in de wijk.

30 jaar vriendschapsband met Cebu

1992 Haarlemmermeer start Vriendschapsband met Cebu City (Filipijnen). Uitvoering ligt bij Stichting Vriendschapsband Haarlemmermeer – Cebu (VHC). VHC start en begeleidt projecten samen met lokale NGO's. Brengt inwoners Haarlemmermeer op de hoogte van haar activiteiten. Veel steun van enthousiaste vrijwilligers en uit de samenleving. Samenwerking met VRK (voorheen brandweer- en ambulancedienst Haarlemmermeer), kerkgenootschappen, scholen, Rotary Clubs en particulieren.

VHC hanteert de Duurzame Ontwikkelings Doelen, net zoals er in Haarlemmermeer gebeurt. Samen werken we zo aan een betere wereld voor iedereen.

Deze week: Gendergelijkheid, Eerlijk Werk en Economische Groei, Betaalbare en Duurzame Energie, Geen Armoede, Geen Honger, Schoon Water, Ontwikkeling Personen met Handicap.

Gendergelijkheid Forge

VHC ondersteunt Forge - 2 periodes van 3 jaar:

2013-2015 Forge - NGO trekt zich tot commercieel uitgebuite kinderen aan. Heeft 2 activiteitscentra en 1 opvangthuis: 'Teen Dreamers Home' door VHC 3 jaar bekostigd. In 3 jaar 1700 kinderen geholpen.
2019-2021 VHC + winkel Terre des Hommes Hoofddorp: 108.000 euro. Internationale ontwikkelingen leidt tot nieuwe inzichten. Nu kinderen opvangen in pleeggezin, in veilige omgeving.
2019 Opzetten nieuw plan van aanpak, andere uitgangspunten, overleg met overheden.
2020 Selectie pleegouders. Plus voorlichting andere betrokkenen.
2021 Eerste 12 kinderen in pleeggezin geplaatst. Project overgenomen door gemeente Cebu City!

Geen armoede, geen honger, schoon water

SMILE NGO voor allerarmsten. VHC doneert een aantal keer.

2016-2018 Scholen Haarlemmermeer 8000 euro voor Onderwijspakket 3-6 jarigen.

2018 Hygiëne, gezond eten project 3-5 jarigen. Handen wassen, tanden poetsen.

10.000 kinderen Hygiëne Kit.

2020 Twee projecten 'Soup Kitchen' - 'Trash to Table'. Tijdens Covid 19 pandemie voedsel moeilijk te krijgen.

SMILE gaat met rijdende gaarkeuken voedsel uitdelen in de sloppenwijken.

2021 Voortzetting voedselprogramma.

8.000 kinderen, vrouwen, ouderen een maaltijd. 5000 families voedselpakket.

Eerlijk werk en economische groei

SNAF (Santo Nino de Cebu Augustinian social development Foundation)

SNAF helpt daklozen, betreft hele gezinnen. Geen toegang voorzieningen. SNAF doet handreiking.

Project: 'productief meedoen': b.v. straatveger.

Gezin tijdelijke woning, eten, kinderen naar school.

Opstap naar een baan.

Ontwikkeling personen met handicap

PADS (Philippine Accessible Disability Services)

PADS - NGO zet zich in voor personen met handicap.

Doel: 'Ongelijkheid verminderen', maak ze tot mondige burgers. Te bereiken o.a. via 'Dragon Boat Racing' 12,5 meter lange kano - 20 peddelaars.

Trommelaar geeft tempo aan, stuurman bepaalt de koers.

Trainen noodzakelijk, verder aandacht voor werk, opleiding.

Activiteiten in de buitenlucht, behoefte aan accommodatie.

Bijdrage VHC: Bouw Trainings- en Revalidatiecentrum.

Ruimte groot genoeg voor 150 - 300 personen.

Betaalbare en duurzame energie

LIGHT OF HOPE

Sloppenwijken hebben veelal geen stroom.

Light of Hope ontwikkelt DIY-kit.

(Do it Yourself). = plastic fles, lampje, zonnecel,

draadjes. 300 peso (5€). Opladen overdag,

's nachts licht. **2019** bijdrage VHC voor 100 lampen.

2021 Zonnecollector vervangt zonnecel plus accu.

Collector op dak, accu in huis. Overdag kookplaat,

ventilator, 's avonds licht.

Bijdrage VHC: 16 Units geplaatst.

30 jaar vriendschapsband met Cebu

1992 Haarlemmermeer start Vriendschapsband met Cebu City (Filipijnen). Uitvoering ligt bij Stichting Vriendschapsband Haarlemmermeer – Cebu (VHC). VHC start en begeleidt projecten samen met lokale NGO's. Brengt inwoners Haarlemmermeer op de hoogte van haar activiteiten. Veel steun van enthousiaste vrijwilligers en uit de samenleving. Samenwerking met VRK (voorheen brandweer- en ambulancedienst Haarlemmermeer), kerkgenootschappen, scholen, Rotary Clubs en particulieren. VHC hanteert de Duurzame Ontwikkelings Doelen, net zoals er in Haarlemmermeer gebeurt. Samen werken we zo aan een betere wereld voor iedereen.

Deze week: Urban Gardening – Stadstuinen.

Voedselschaarste? Ja, door oorlog en droogte dreigt volgens de VN een voedselcrisis. Wat is er dan mooier om op een open plek in de stad als gemeenschap een stadstuin (Urban Gardening in Cebu) te beginnen. Stadstuin bestrijkt verschillende duurzame ontwikkelingsdoelen: Geen honger, Verantwoorde Consumptie & Productie.

1

Covid Pandemie leidt tot aanleg Stadstuinen

September 2020 Raadslid A. Dizon stelt voor institutionaliseren aanleg stadstuinen. Voorstel in gemeenteraad Cebu City aangenomen. Promoten aanleg stadstuinen in 5 barangays. Doel: ervaring opdoen - indelen groene ruimte / stadstuin. Gemeente wijst groene ruimten aan, geeft voorlichting: 'Verbouwen van voedsel'. Groentezaden en zaailingen uitgedeeld aan gezinnen.

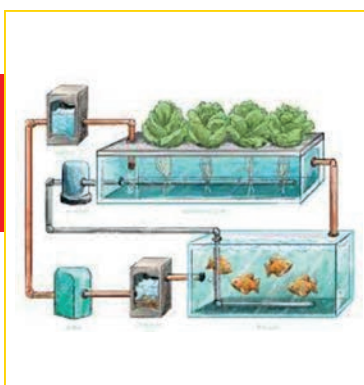

2

Stadstuin in JACUPLAN

Jacuplan, wijk in Talasy, ontwikkelt eigen stadstuin. 100 families nemen deel aan dit project. Project gestart door Aartsbisdom. Moestuinpercelen verdeeld over de wijk. In de tuinen worden o.a.: sla, aubergine, pompoen, wortelen en bonen verbouwd. 2021 - 'Telen groenten via 'Aquaponic'. Aquaponic - systeem dat 'hydrocultuur' (planten kweken op water) en 'aquacultuur' (waterdieren kweken) combineert. Vissen leveren voedingsstoffen voor plantengroei, plantenwortels filteren water voor de vissen.

3

JAGOBIAO

Jagobiao, voorheen een leprakolonie, ligt in Metro Cebu. In deze wijk 4 projecten:

Levensonderhoud

Om in levensonderhoud te voorzien zijn stadstuinen ontwikkeld. 60 bewoners getraind hoe stadstuin op te zetten. In Santa Rosario verbouwen 165 gezinnen eigen groenten. Na twee maanden eerste oogst van o.a. okra, aubergine, pompoen, snijbonen, upo. In één jaar 1000 kilo aan groente verbouwd. Deel van de groente wordt verkocht, opbrengst 700 euro.

4

PAGTAMBAYAYONG (PFI)

PFI is een NGO, houdt zich bezig met stadstuinen. 2021 Tijdens pandemie tuin goede afleiding. Voorkomt stress, verveling, levert producten op. Naast groente en fruit, ook klein pluimvee. 116 buurtverenigingen gestart fokken van kippen. 3 Sari Sari Stores (buurtsuper) schaffen 'vriezer' aan. Van 100 naar 230 verenigingen met een stadstuin.

Compostering

Jagobiao doet aan compostering. Via Takakura methode en via grote wormenbakken (12) verdeeld over de wijk. Na 1 maand 30 kilo compost per bak. 360 kilo compost per maand. (Ontwikkeld door Koli Takakura. Composterings-techniek: Zet tuinresten en voedselresten om in compost).

Zaailingen

Jagobiao ligt aan de kust, vaak overstromingen uit zee. Mangrovebossen aan de kust van belang voor de bewoners. Temperen de golfslag en zijn bron van voedsel en hout. Jagobiao heeft kwekerij voor Mangrove zaailingen.

Afval

Jagobiao laagste punt van de stad, bij stortregen wijk wordt overspoeld. Afval stroomt de wijk in. 2019 VHC + Cordaid project: 'Opruiming afval'. Afval gescheiden verzameld, wat geld opbrengt, (petflessen) wordt verkocht. Overige plastic ter plekke vermalen. Plastic gemengd met beton worden stenen.

30 jaar vriendschapsband met Cebu

1992 Haarlemmermeer start Vriendschapsband met Cebu City (Filipijnen). Uitvoering ligt bij Stichting Vriendschapsband Haarlemmermeer – Cebu (VHC). VHC start en begeleidt projecten samen met lokale NGO's. Brengt inwoners Haarlemmermeer op de hoogte van haar activiteiten. Veel steun van enthousiaste vrijwilligers en uit de samenleving. Samenwerking met VRK (voorheen brandweer- en ambulancedienst Haarlemmermeer), kerkgenootschappen, scholen, Rotary Clubs en particulieren. VHC hanteert de Duurzame Ontwikkelings Doelen, net zoals er in Haarlemmermeer gebeurt. Samen werken we zo aan een betere wereld voor iedereen.

Deze week: ERUF en MyCebu

Deze week aandacht voor twee bijzondere projecten: ERUF en MyCebu. ERUF is een particuliere brandweer- en ambulancedienst in Metro Cebu die vanaf het begin van de vriendschapsband contact had met de brandweer- en ambulancedienst van de gemeente Haarlemmermeer, nu Veiligheidsregio Kennemerland (VRK). MyCebu is een uitwisselingsprogramma van jongeren uit Haarlemmermeer en uit Cebu City. Deze projecten zijn een schoolvoorbeeld van elkaar leren kennen en van kennisoverdracht.

MyCebu-programma

Jongeren uit Haarlemmermeer naar Cebu City. 15 reizen tot nu toe waarvan 3 samen met Belgische jongeren.

2 jarig programma - Ene jaar jongeren Haarlemmermeer naar Cebu.

Vorbereiding duurt een jaar, uitmondend in 3 weken Cebu. Op Cebu 2 jongeren in gastgezin van jongeren uit Cebu. Na 1,5 week naar ander gastgezin. Het jaar erop jongeren uit Cebu naar Haarlemmermeer.

MyCebu - activiteiten

Haarlemmermeerse jongeren in Cebu.

Voor veel jongeren is verblijf in Cebu een ware cultuurschok: "In je eentje in een ver land op stap slapen bij mensen thuis die je nooit eerder hebt gezien en dan ook nog 3 keer per dag rijst". De jongeren doen een bijzondere ervaring op: 'Eén voor het leven' en bij sommigen 'Vrienden voor het leven'.

150 jongeren uit Haarlemmermeer naar Cebu. Activiteiten: bezoek kindertehuizen, leggen fundering nieuw multipurpose centrum. Bouw 'floating islands' bamboevlot met planten in rivier monding - minder golfslag. In totaal hebben jongeren uit H'meer en Cebu samen 15 huizen gebouwd op Cebu.

75 Cebuaanse jongeren in Haarlemmermeer. Jongeren Cebu 2 weken in Haarlemmermeer. Project 'Handen uit de mouwen.' Koken voor daklozen, helpen op Zorgboerderij, oefenen met de brandweer, fietsdiploma halen.

Cebuaanse jongeren terug op Cebu starten vaak eigen project; Schoonmaakactie in barangay Tisa. Plastic, karton ophalen met speciale fietsen in Kamagayan.

ERUF-materieel

Eerste jaren vriendschapsband verschillende voertuigen naar Cebu verscheept: 4 ziekenauto's, 2 brandweerauto's, 1 tankauto, 1 commando-wagen, 1 'fourwheel-drive'auto en 1 verbindingswagen. Doel - ERUF voorzien van betrouwbaar materiaal. Elke 2 jaar monteurs van brandweer H'meer naar Cebu onderhouden samen met monteurs van ERUF wagenpark. Monteurs van ERUF krijgen zo nodige kennis t.a.v. het onderhoud. Naast rijdend materieel aanvullingen inventaris zieken- en brandweerauto's. Verder - brandweerpakken, noodaggregaat, twee AED's. 2020 COVID pandemie - beschermende kleding ambulancedepersoneel ERUF.

ERUF-activiteiten- en kenniscentrum

2015 ERUF opent nieuw trainings- en kenniscentrum. 2016 ERUF start trainingen: Personeel van 20 City Based Ambulances (9 personen per auto). 180 mensen getraind in PHTLS/PALS. Uitgangspunt deze trainingen: 'treat first what kills first'. 2021 Artsen en medisch personeel gemeentelijk ziekenhuis Cebu (CCMC) getraind.

ERUF-kennis overdracht

In de afgelopen 10 jaar zijn trainingen gegeven door medewerkers VRK. Uitgangspunt 'Train The Trainer'. 400 ambulance verplegers opgeleid, 375 brandweermannen/vrouwen getraind. Gezamenlijke training (100 man) verschillende organisaties: Rampenbestrijding. 30 man Rope Rescue training. Nodig bij aardbevingen, wolkenkrabbers.

ERUF-'Jeugdbrandweer'

ERUF maakt kennis met jeugdbrandweer in Haarlemmermeer (2017). 2018 ERUF start "Junior Firefighter" programma (16-18 jaar). Firefighters leren branden te bestrijden en EHBO, maken risicoinventarisatie eigen wijk: Markeren vluchtroutes, plaatsen brandblussers en grote tonnen water.

vriendschapsband Haarlemmermeer Cebu

IN OPDRACHT VAN DE GEMEENTE HAARLEMMERMEER GEEFT DE
STICHTING VRIENDSCHAPSBAND HAARLEMMERMEER – CEBU (VHC)
UITVOERING AAN DE VRIENDSCHAPSBAND EN BESTAAT 30 JAAR.

De stichting initieert en begeleidt projecten in Cebu in samenwerking met lokale organisaties (NGO's). De opdracht aan de stichting is ook om de vriendschapsband bekendheid te geven onder de inwoners van Haarlemmermeer

De Vriendschapsband bestaat nu dertig jaar. De laatste tien jaar hadden alle projecten ondersteund door VHC een link met eerst de millenniumdoelen en nu de SDG's.

Een aantal belangrijke voorbeelden van projecten die een link hebben met een SDG zijn:

Light of Hope – een NGO die afgelegen sloppenwijken van elektriciteit met behulp van een zonnepaneel en een accu voorziet, zodat er elektrisch gekookt kan worden in plaats van op houtvuur en er 's nachts licht is. Zo kunnen kinderen 's avonds nog hun huiswerk maken.

VHC heeft bij vijf kinderdagverblijven een toiletgroep laten bouwen. Boort grondwater aan zodat een hele gemeenschap schoon drinkwater kan hebben.

Al dertig jaar is er een samenwerking tussen de brandweer en ambulancedienst van Haarlemmermeer (nu VRK Veiligheidsregio Kennemerland) met ERUF; een particuliere

brandweer en ambulancedienst in Cebu.

Dankzij kennisuitwisseling tussen VRK en ERUF is deze laatste nu een USAR (Urban Search and Rescue) erkend bijstandsteam en helpt bij rampen niet alleen op de Filipijnen maar ook in delen van Zuid Oost Azië.

VHC ondersteunt microkrediet projecten.

Bewoners van sloppenwijken kunnen zo hun eigen bedrijf opzetten en zich een inkomen verschaffen. Bovendien kunnen ze een eigen bankrekening openen. Eén van de deelnemers is een pension begonnen. Haar inkomen is nu zodanig dat ze in staat was haar kinderen en kleinkinderen naar school en zelfs de universiteit te laten gaan.

Verder heeft VHC samen met de winkel van Terre des Hommes (TdH) in Hoofddorp projecten ondersteund die seksuele uitbuiting van kinderen in Metro Cebu tegen gaan. Eerst door kinderen van de straat te halen en onder te brengen in een tehuis "Teen Dreamers Home" (TdH). Later door kinderen die online seksueel werden uitgebuit onder te brengen bij pleeggezinnen.

VHC doneert aan twee organisaties die zich bezig houden met Urban Gardening. Stadstuinen die in de eigen wijk groente oplevert voor de bewoners van die wijk. Ook worden er groenten verkocht en van de opbrengst is er binnen de wijk een Sari Sari Store (een kleine supermarkt) gestart. Of een donatie voor het schoonmaken van een negen kilometer lange rivier "Mahiga Creek".

Elk weekend levert dat zes ton afval en zo'n 50 tot 150 kilo recyclebaar materiaal, voornamelijk plastic, op. Dit laatste wordt omgezet in geld voor de bewoners die de rivier schoon maken. Naast geld kunnen de bewoners ook kiezen voor kleding of speelgoed.

Op deze manier draagt de gemeente Haarlemmermeer door haar Vriendschapsband met Cebu City ook bij aan duurzame en betere wereld in 2030.

Wilt u een project ondersteunen of meer informatie hebben over de vriendschapsband dan kunt u contact opnemen met de voorzitter Henk Koning (0652695657).

U kunt ook op onze website onder het kopje "Over VHC" het jaarverslag van 2021 bekijken. (www.vhc-vriendschapsband.nl)

HUMANITAIRE HULP OP VELE VLAKKEN.
DE GEMEENTE DRAAGT OP DEZE MANIER
OOK BIJ AAN EEN DUURZAME WERELD.

